

НА ЕВРОПЕЙСКО РАВНИЩЕ

ПЪРВИЯТ КОНЦЕРТ НА БРАТИСЛАВСКИЯ РАДИООРКЕСТЪР

За първи път в рамките на международния фестивал Мартенски музикални дни гостуваха представители на симфоничното изпълнителско изкуство от братска Чехословакия. Още по-радостно за русенската публика бе, че гостите дойдоха от Братислава, столицата на Словакия, красивия град на Дунав, с който Русе е побратимен. Но не само заради чувствата ни към побратимена Братислава концертните вечери на словашките радиосимфонии бяха изпълнени с толкова много външност и аполодисменти. Главен подбудител за тях се оказа преди всичко великолеπιето на изкуството, което те ни поднесе.

Симфоничният оркестър на Радио Братислава притежава качествата на солиден изпълнителски състав от нивото на представителните европейски оркестри. Високата култура на музицирането издава богатите традиции на словашкото музикално творчество — базира се на висококачествения подбор от инструменталисти. Като слушаш и гледаш изпълнението на Братиславския радиосимфоничен оркестър, чувстваш, че респектиран от художествената дисциплина, подчертана ансамбловост. И ако на места звуковият баланс биваше леко нарушаван, то това се дължеше на непривикналостта на гостите към преакустичността на нашата концертна зала, а може би и на недостатъчния брой щрайхови инструменти. Бляскавата звучност на медните инструменти покриваше струнната група, или не сътрудничеше равностойно във важни драматургически места от изпълняваните пиеси. В замяна на това, бяхме свидетели на една до педантичност реализирана ритмическа ансамбловост и точност. Впрочем, това са типични достойнства на първокласния радиосимфоничен оркестър, който постоянно „слушате“ с микрофонът.

Щрайхът на Братиславския радиосимфоничен оркестър е (както и трябва да бъде) най-ценният компонент на оркестъра като цяло. Открояващите се с майсторството си водачи на отделните щрайхови групи (преди всичко искаме да изтъкнем великолепните качества на първия концертмайстор) е дало богат и отпечатък върху колективното музициране на струнната група: културен црих, интензивен и красив тон, темпераментност! Духовите инструменти в болшинството си са в ръцете на високо професионални музиканти. Чудесно впечатление направи групата на валдхорните, соловейтистът, фогоните. Не може да не отбележим сърцата и музикално свирещият тимпанисти!

По-удачно, не само за оркестъра, но и за тона на фестивала щеше да бъде, ако първият концерт беше с втората програма. В нея оркестърът имаше възможност да се покаже най-цялостно и многогранно и да спечели публиката за програмата, която беше посветена на съвременно българско и словашко музикално творчество. Дължим

топла благодарност на словашките радиосимфонии, че уважиха нашия фестивал и нашата публика с включването в своята програма на две пиеси от български композитори:

Концерт за пиано № 3 от П. Владигеров и Рапсодия от Ф. Кутев. Грижливо и добросъвестно разучени, тези пиеси прозвучаха с оная убеденост, която може да даде обичайният хубавата музика изпълнител. Зарадва ни чудесното сътрудничество на оркестъра с нашата солистка Милена Моллова, в резултат на което чухме известния клавирен концерт № 3 от Владигеров в едно изрядно изпълнение. Стилите особености на националното ни музикално творчество се оказаха близки до словашката чувствителност на словашките радиосимфонии. Изпълнението протече непринудено и завладяващо. Рапсодията на Филип Кутев, с която завърши първата концертна вечер, покори слушателите с искреното и емоционално интерпретиране. Колко близък и обединяващ е езикът на музиката!

В първия концерт чухме творби от двама съвременни словашки композитори: Ото Ференич и Ян Цикер.

„Финал“ от Ференич откри първата програма без да ни обличи, откровено казано, с достойнствата на съвременното словашко музикално творчество. Безспорно в професионално отношение, тя послужи повече за „разсирване“ на оркестровия състав. Голямата среща със словашкия композитор се осъществи при тричасната сюита „Спомени“ от Я. Цикер — известен представител на националното словашко музикално творчество. Нейното изпълнение остави трайни спомени не само от едно красиво музикално преживяване, породено от музиката на Цикер, но и от съвършеното изпълнение. Като че ли тази творба беше най-майсторската изява на оркестъра при двудневното му го-

стуване на русенския международен фестивал.

Диригент на първата концертна вечер бе младият Ондрей Ленард. Известна непривикналост в контакта му с оркестъра по време на концерта не попречи да бъдат забелязани и оценени много хубави музикалски качества: ясен жест, разбиране на партитурата и безспорен усет към фразата и баланс. Напиращата творческа воля у младия диригент непременно ще намери в бъдещата му работа още по-богати изяви, ще нюансира мажоралната му изразност, ще го постави в още по-непринуден контакт с оркестъра и слушателя.

Илия ТЕМКОВ

